

Peko Laličić

ZAPIS O LEPUTI

p e s m e

1995.

MOJOJ TANJI

ZAJEDNO RASTEMO

**U meni
i pod mojom rukom
rasteš
od uspavanki
sanja
milovanja
i strepnji
dugih**

**u meni rasteš
olistavaš mi u zenama
daješ mi krila
tečeš mi u venama
podmlađenim**

**dok rasteš
ogledam se
u tebi
i smehom rastemo
zaneseni
ja – tvoj mesec
ti – sunce u meni**

KAMEN KAO VODA

KAMEN SMO U ZEMLJI NAM JE MESTO

**iz zemlje
zemljani
na zemlju
dođosmo
paučinom povezani**

**iz zemlje
kameni
kročimo
iz kamena
ruže nedrimo
u beton ih i čelik
pretvaramo
trn bivamo
lelujamo
karike sastavljamo
u lance ređamo
u nebo dižemo
na zemlju vraćamo**

**iz zemlje
u kamen
u ljude
u ptice
u žito
sazrevamo**

**trčeći
počasni krug
darujemo
kamenujemo
kamenimo
zemlja bivamo**

**kamen smo
u zemlji nam je mesto**

KAMENI KRUG KRUG KAMENA

Kamen
u zemlju
rime vraća
spas traži
u rasutoj tišini
dogorelim vatrama
produženom vremenu

plodi čežnju
žili život
i pretače ga
iz oblika u oblik
ostavljajući
otvorene vratnice
biva vremepis
povremen
dobrodošao
žaljen
i nevremen

u kamenom krugu
raspoređen
cveta
i silazi
u krug kamena
odakle se
iznova propinje
bitiše
i vraća
u zemlju
da okameni rime
i nastavi kameni krug
do novog početka
kruga kamena

KAMEN KAO VODA VODA KAO KAMEN

Teče
po meni
kao vino
kao metal
kao hrana

teče polako
s mene
na mene

u temelju mu
oganj
ptica
i luč u prkosu

da moje vode grgore
da moj kamen žubori
romori
i kulja u meni
pesmu da iznedrim
da se okameni u pticu
nad sofrom
kolevkom
i bravima hiljađenim
da cingare jekom zvone
klepetuše da se množe

da teku med i mleko
žili čojstvo i junaštvo
i nejač snaži iz nemira belutka
dojki voćnjaka
pšenice belice
i bakarnih žila

**da teče crvena
kao voda
kao kamen
kao hrana
u danas
u sutra
u sva jutra
što ih umiva
podiže
drži
i snaži
voda
voda kao kamen
kamen kao voda**

KAMENI KRICI KRICI ŽIVLJENJA ili SUSRET SA SMRĆU

Po kamenu sivom
kamenim korakom
staklenog lica
Ona ka meni
korača

zamrači se
kameno guvno
propeše se vranci
zapeniše gavranovi
kamen na kamen udari

odjeknuše kameni krizi
poteče kamena čežnja
proključa nebo
sunce ogoli
voda izgori

promrzlim jezikom
kamen
žudnju
ispreda
sve zaledi

oglasiše se
mine svanuća

kročih
kameni korak
i pomerih odlazak
dok ne završim pesmu
i u korake kamaena
uklešem rime

KOREN SMO KOREN NAM JE VODA

Tumačimo vodene znakove
dok jato ptica
usmereno ka jugu
preleće dugu
i rastemo
iz sanja
mahovine
i vode
i splavarimo
s labudovima
do sazvežđa vrba
i konačišta
nad usnulim ribama
i vodenim noćobdijama
i budimo se
s petlovima
i odmornim jatima
i ogledamo
u beskrajnim čežnjama

na obali mekoj
preskačemo sunčeve zrake
i okupani rosom jedrimo
za jatom ptica
ka moru
ka svom korenju
da more ralimo
galebove pojimo
i palmama
budemo u korenju

**koren smo
koren nam je voda**

KOST SMO I VODA

**Kost smo
i voda**

**nit (razuma)
koja se njiše**

i ništa više

**i to je dovoljno
za veliku svetlost
pomak sunca
veliko slavlje
duga putovanja
i nove putanje**

**dovoljno za uzlete i prelete
vatre
reč da se uspravi
u kost udene
voda da bude
venama dana da se ocrtava
da java bude kost
san voda**

**dovoljno da nas nit razuma
žilama vode vodi
kroz šume opstanka
zaobilazeći košave
koje bi do uma
mrak da ujezere**

**kost smo
i čudo
što lepotu daje
i budno pristaje
uz budući spektar duge**

SLAMKA SMO SLUĐENA

To smo što smo

**(kamen
kost
i voda)**

**a slamka smo
varnica sluđena suncem
da bude kost
budućeg praska**

**seme zagledano u vodu
kružnog toka**

budući sjaj belutka

MOJE PEVANJE

P E S M A

Sa mnom se rodi
pa me vodi
kroz vatre i vode
ponore i neprohode
na moja odredišta
i njeno nebo
u njene voćnjake
i moje vodenice
i doji glasom svoje krvi
da se njom određujem
i trajem u sećanju na pljusak
koji je nagovestio proleće
u kojem ne umiru ptice
dok se ne vinu u nebo

dok sjaj sjaju ne vrate

MOJE PEVANJE

**Jutro me izmami
na reku**

**u meni svanu
saznanje
da je moje pevanje
iz nje poteklo
snagom srca
srcem spoznaje
spoznajom vatre
u kamenu
u izvoru
u nemiru
i belutka u meni
mene u pesmi
pesme u vodi
koja vodi
mostovima
u visine
međ' obične
ocrtane smehom jutra
noćnim mirom
i uvirom
nepojamnog
vodi znanog
damarastog
urnebesnog**

divljenja dostoјnjog

DOLAZIM PRVOM PESMOM

**Belim glom u jagode
belom dušom u pohode
svemu svetom
svetu svome
svome rodu
rodu reda
prvom redu
prvoj ptici
došloj s juga
prvom jugu
mom istoku
tvome zovu
tebi zovnoj
jutros pođoh
na krilima svoje ptice
voznim redom nesanice
da vam pružim ruke sunca
moja sunca**

**sunca moja
u pohode dolazim vam
sa istoka
prvom pesmom**

ZATEČEN JUTROM

**Pod brezom
na ivici šume
u kapi rose
ugledah
tebe i sunce**

smešili ste mi se

**unesoh vas
u pesmu**

**u nju ušetaše
ptice**

PROBUĐEN JUTROM

**Opčinjen sjajem
belutka
zaustavljam se
u letu ptica**

**probuđen jutrom
slećem
u pesmu**

**da ukrotim
narav vетra**

**belutak
da procveta**

OPIJEN PESMOM

**U zoru
sanjah zoru
i crven dan
bez jave**

**opijen pesmom
izgaram
na putu
u večnost**

BEZ NJE ME NEMA

**Ona me poji
ona me pije**

**i nije da nije
bez nje me nema**

**bez pesme sam ništa
ama baš ništa**

UHVATLJIV BEŽIM

**U šumi nespokoja
na dohvata nedohvata
uhvatljiv sebi bežim**

**za mnom kuka i motika
za njima psi i lisice
i gora bez ptica**

**ptici u kljun uskočih
meni spokoj u nedra
uhvatih sebe u pesmi**

CVET U DUŠI

CVET U DUŠI

Otvorih dušu

**u njoj cvet beo
iz vatre niče
plodi čežnju
razapinje se
između
vode i vatre
izvora i uvira
i uznosi
nad jezerom
nad belutkom
i traje
u zvižduku vetra
odsjaju sunca
damarima vremena**

**a vreme
potok bez obala
razvodnilo se
do jasika
naše tragove
da zbriše**

**razgoreše se
vatre
proključa nemir
prosu se milje
izdihaše mladice**

**zanoćismo
u pesmi**

jasika nad nama

ŽIVOTOPIS

Između belutka i neba
osvanusmo
čežnjom ogrnuti

iz prstena
koji ti darivah
latica otvara oči
u nedra svija pticu
pušta korenje
do vode
da ode
našim tragovima
put saznanja
do zvezda
do svitanja na mostu
gde će satkati san
o prstenovanju
i doživeti sjaj
između vode i neba
i iznedriti laticu
da razlista vreme
nad obalama
koje spajaju nemire
i pesmu pretvaraju
u behar duše

da večno trajemo

U DUŠI MI PESMA

**U duši mi
pesma**

**u pesmi
duša**

**ko me ne zna
nek' doživi pesmu**

**ko doživi pesmu
upoznaće mene**

**a u meni
ona i pesma**

**ona – pesma
pesma – ona**

**duša im čista
k'o jutro blista**

dubok im trag

ZNAŠ I TI

Oni koji u meni nešto vide
ptice moji drugari
vrba pod kojom se peru ispovedam
i izvor u kojem se ogledam
znaju
da se u mojoj duši
razlistava drvo nade
koje će krasiti cvetovi
koji na tebe liče

DA BELUTAK PROZBORI

Izađoh
iz sebe

prepolovljenu
da vidam dušu
lek da joj nađem
da prizdravi
da očitavi
u trezan dan zakorači
u tvoje noći prenoći
vrela da osnaži
svetlošću potekne
boljku obistini
da joj vatra ne bude izgovor
voda ludi san
a ti omča oko vrata

na dlan ti stavih
obe polovine

ti jednu u dan unese
drugu u noć
povede
pa sada u meni
pesmu budiš

i teraš me
da lomnim korakom
obijam kapije nesna
dok se ona ponovo
ne ogrne belinom
i ukoreni u vatri

da belutak u meni
prozbori
tvoje ime

OPOMENA

**Stepenik me
od tebe deli**

**beži od vatre
nešto mi kaže**

**noga kroči
ona neće**

**ono kroči
noga klecne**

**ti ode
osta san**

**cvetaćeš
u mojoj duši**

BUDIMO PTICE

MI SMO PTICE . . .

**Nadlećem sebe i tebe u sebi
Poda mnom procvetalu
tamnokosu
snežnu
podivljalu**

**lastarim nad tvojim virovima
prostreljen
i kopnim na tvojim grudima
pokošen
vetrokos
go
i bos**

**natkriljujem te
natkriljuješ me
vrela i znamena
pitka od stopala do poslednjeg
pramena
i svićeš u plamenu
uz lomaču napojena
i budiš petlove da rosu gaze
prevrću otkose
brda preturaju
da poletiš van sebe
nada mnom
na mene
da bezglavo o nakovanj bijemo
damari da pucaju
vino da poteče
brzacima
šljivicima
proplancima
u visine
među ptice**

**nadlećeš me u venčanici od
behara
zavičaj mi u zenice seliš
da povilenim
dom da sagradim
bez kamena i maltera
kao u bajci
da svićemo
sa pticama da se nadmećemo
pesmu raznosimo
da ptice budu mi
a mi ptice**

DEVOJKA PTICA

**Uznosiš zelenilo i miris polja
devojko ptico
raspukla na otkosu
u crvrno veče
prevremena
nenačeta
žedna
a pitka**

**pod tobom pevaju trave
zemlja vileni**

**na tebi se propinju golubovi
žeravicu u snopove slažu
vino nazdravljuju**

**nad tobom osmesi svetlost zrače
srmom biju svanuća
i pale se sveće strasti**

uznosiš se

**u meni java podrhtava
od vatre i sna
od lude nade i ustalasane slutnje
od nedočeka
te raskovnik tražim
u samoći i čežnji
i gorim u knjizi
u kojoj razlistavam ljubav
tebi darivanu**

**u osvit te čekam
damarima vatra da poteče
ljubav obesmrti
pero da mi snaži
da iznedrim pticu
zajedno da se uznosimo**

VESNICI ŽIVOTA

1.

Pregazi polja i vode
i u pohode mi dođe
nedohvat ptica
ptica svevida
san ptica
ptica radosnica

na glavi joj kapa od zlata
krila svilom uvila
nože prstenovala
pa glasom progovara –
nahrani me mesečinom
napoj me belim snom
prespavaj u mojoj pesmi
osvanućeš pod omorikom
na vrelim nedrima drage

2.

U venama jutra
ptica
u njenom glasu
ja
u mojim damarima
ti
u tebi život
grana stablo

pod stablom
zlatne kočije

kočijaš ptica
dizgine steže

**propeš se vranci
pukoše damari
procveta stablo**

**dan
pesmom
ogrnuše ptice**

**3.
Tihujem noćima
utkan san**

**dok ruža u tebi pupi
povijam poslednju nadu**

**4.
Iz izvora poteče
pesma**

**njom ptice
upališe dan**

ONA

**Zaluta
sledeći tragove
nemira**

**pod šlem je
skolni
mlad mesec**

**jutro je
vinu
u nebo**

BUDI PTICA

- Mirjani

**Želim da
budeš ptica
u mojoj krošnji
pa da se
vetrom ogrnuta
preda mnom
pesmom svlačiš**

NJENO JE NEBO PLAVO

* * *

**U oku vaseljene
belutak
iz njega suza
kanu
na šljivu u cvatu
pod kojom
njišem nebo
u tvojim očima**

NJENO JE NEBO PLAVO

- Branku Miljkoviću

**Njeno je nebo plavo
na njemu plavim i ja
i moje ptice
plave**

**njeno je nebo plavo
na njemu mi sviću zore
i konače misli plave
dok nebo nebom Ijubim
ostajem bez glave
i sledim ptice
koje mi prolaze kroz oči
i plave
safirno plave**

DALEKO U NAMA

ili

PREPISANA PESMA

- Vasku Popi

**Sa tvojim stihovima se budim
dok ona golubove okuplja u radosti mojoj
i podupire stubove koji nebo drže
i znam
očiju njenih da nije
ne bi bilo neba
i da tvoja nije
moja bi ruka nebo preselila u naš stan
jer i u meni daleko bdi ona
bez čijih sam pogleda reka
koju su napustile obale**

ONAJ O KOME SE PEVA, POSTOJI

- Jeleni V. Cvetković

**Čim postoje nečiji koraci
i senka pritajena u svakoj sobi
dodir na garderobi
i nemir što opire se snu
to nije san
jer onaj o kome se peva
nije odjek odbačenih stvari
i ako dušu preseca na dvoje
ne odbacuje se lako**

on postoji

* * *

**Sanjah vodu
pa se izvoru vratih**

**u njemu ugledah
oči**

**i danas nebo
u njima vidim**

NEBO NAM JE NAKLONJENO

**Znaj
nema tvrdave
koja nije pala**

**zato ostavi
otvorena vrata**

**da ne jurišam pesmom
da ne nasrćem cvećem
da ne povredim nebo
u tvojim očima**

**otvori
nebo nam je naklonjeno**

NAS ISPISUJEM

**Pevajući tebi
ispisujem sebe**

**jer se pesmom prepoznaješ
jer se prepoznajem u pesmi**

**moj je osmeh zelen
od tvoga trepere zvezde**

**ti si velika u ljubavi
ja sam mali u maju**

**tada se na papir prenosim
tada ispisujem tebe**

**pevajući tebi
nas ispisujem**

**nebo nam plavo
nasmejano**

MOJOJ VODI

**U meni ti je izvor
u meni si izvor
vodo
boje mojih očiju
vodo
damarušo
vodo
zavodnice
vodo
svetinjo**

**zato teci mojim rukama
da plavimo u njenim očima**

**u moje noći upleti njene ive
da tečemo niz proleća**

**teci mojim pesmama
vodo
moja vodiljo
vodo
moje svitanje
moja vodo
vodo
besmrtnice**

**vodo
radosti moja
plavimo u njenim očima**

IZMEĐU SNA I JAVE

PREISPITIVANJE

**Između sna i jave
vode me vodi vode
vid da vidam
misli da obuzdam
da vodom vodu ne pojim
vatrom vatru ne gasim
kamen kamenom ne kamenujem
vetar vetrom ne razigravam
pesmom pesmi ne prkosim
da iznad svega vidim čoveka
i njega u njemu**

**presabrah se
prizemljih se
ugasih ludu vatru
odbacih kamen
ruke mi pesmom olistaše
za čoveka
i njega u njemu**

puniji mi dani

IZMEĐU JAVE I SNA

**Odrekoh se ludosti
na obali mora
na ivici ponora
kad iz duplji nesvesnog mene
prozboriše rugalice
i jutro mi
probuđeno tvojim dodirom
otkri novi dan**

**odrekoh se ludosti
a ludost snujem
i razgolićujem se
u vrtlogu pesme
i viši bivam
dok te otkrivam
između mora i neba
pesme i sunca
između dva sna
gde tražim sebe**

NEŠTO IZMEĐU

**Prikovah pogled
za tvoje prozore
nebesa da izgore**

**da to što nas deli plane
da nestane
da ga nema**

**čini mi se da je java
da me i ti kradom gledaš
jer zavesa podrhtava**

**u noći na izmaku
u pogledima nam zreo san
i ljubav**

ništa između

SAN

U minut do dvanaest
dode u moj san
dan da mi pališ
noć da mi gasiš

u dvanaest te dočekah
neodlučan
nevičan
nesebičan

ponudih ti mesec
i vino
ispismo
pogrešismo

biće vatre
i za decu
nek su živa
i na javi

BI ŠTA BI

**Pomahnitala
razuzdanica
razuzzala se
ravnicom**

**plavi mi snove
obuzima javu
oduzima me**

**pomahnitah
bacih se
u nju podivljalu
damare da ohladim**

**popih je
popi me
presahnusmo zajedno**

**bi kiša
sada tečemo
svako svojim tokom**

POVRATAK

**Između kamena i veđa
vreme zapreća ožiljke**

**sunce mi
zazeleni osmeh
i prenese me
preko gora
i mora
i u sumrak vrati
u ružičnjak
da ostarim
tebi pod prozore**

KAKO PRIĆI ZVEZDI?

SRCEM VODE SNUJEM

**Šta je to sa mnom
što se zaluđen pesmom
zvezdama otvaram
i žedan putujem srcem
do kapi sreće**

**zašto od trava očekujem odgovor
koja me zvezda pokreće
i koliko će me još voditi vode
taj žig moga postojanja
to postojanje mene**

**šta god da je samnom
neporeknut za suncem koračam
i zvezdu u zvezde kujem
i snujem**

**istočno od žudnje
zapadno od nade
severno od slutnje
južno od sreće**

KAKO PRIĆI ZVEZDI?

- Jovici V. Ćiriću

**Kako prići zvezdi koja silazi u srce
kad ustreptala ka istoku korača
kao ja večito neprolazna
zavodljiva kao Morača**

**bilo šta da kažem
njen sjaj odgovor daje
na pesmu koja nas menja
lepotom cveća i vode
zbog kojih se traje
dok nas zvezde zavode**

KRUŽNI TOK

**Kad prođoh neprolazni prolaz
odvojiše me
od tebe
i sebe
ne znajući da sam isti
na početku
i na kraju**

**misao je moja zvezdama vođena
da sjaje
u mome beskraju
u čijem ste središtu
ti
i znak
za kružni tok**

ZASTADOH DA OSMOTRIM ZVEZDE

**Zastadoh da osmotrim zvezde
a zagledah se u odsjaje vode**

**nikako od obale da odem
i iz brezinog se otrgnem sna
a u ruci mi venu ljubičice
do zvezda kristalno čiste
koje za tebe brah**

**zastadoh da osmotrim zvezde
i nikako sa obale da odem ...**

* * *

**To što me budi
je svetlost
što žudi
iz mene da izadje**

ZAPIS O LEPUTI

**Stojeći pred tobom
u tvojim očima spazih
najsjajniju zvezdu
koja bleskom označi
da je nebo sišlo nisko
i da je blisko
sve što je prepoznatljivo
u lepom
i pitam se
je li lepota klica prapočetka
da li zbog nje
i budućnosti vidim lice
da li zvezde
kružnim putanjama vode
i ptice**

**dok ti u zenama leto gori
čudim se
što se drukčije zoveš
jer tvoja lepota
zorosvite zbori
pesmom obećane ljubavi
zbog koje
voda
u meni romori
lepotom
koje za jedan život ima
mnogo**

zbog koje i večnost postoji